

ASOCIAȚIA ÎN BENEFICIUL VÂNĂTORILOR ȘI ACTIVITĂȚII DE VÂNĂTOARE
C.I.F: 43396031
Sector 2, bd. Carol 1, nr. 58, et. 3, ap. 10, București
Telefon: 0754234959; Email: asociatia@abvav.ro; [Website:www.abvav.ro](http://www.abvav.ro)
Nr. 72/06.12.2021

Către,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

**Domnului Valer DORNEANU,
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Domnule Președinte,

Asociația în Beneficiul Vânătorilor și Activității de Vânătoare, denumită în continuare **ABVAV**, este o organizație nonguvernamentală ce grupează vânători din toată țara interesați în protecția drepturilor lor legal dobândite, în raport cu autoritățile statului, în problemele legate de vânătoare și în îmbunătățirea procesului legislativ din domeniu.

ABVAV vă solicită respectuos să constatați constituționalitatea Legii pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, (**PI-x nr. 369/2021**), și, în consecință, să **respingeți obiecția de neconstituționalitate** formulată de parlamentarii USR, din următoarele considerente:

Preambul

- Demersul parlamentarilor USR este unul politic și este exploatat ca atare în spațiul public. El este motivat de apartenența unor membri ai acestui partid la organizații ecologiste și de acumularea de capital politic prin exploatarea laturii emoționale a unui subiect față de care aceștia manifestă o opoziție constantă, cum este vânătoarea.*
- Poziția politică a USR față de activitatea de vânătoare și față de vânători este una constant agresivă, vizibilă în spațiul public, asumată de numeroși parlamentari, euro-parlamentari și foști parlamentari ai acestui partid, demonstrată și de numeroasele luări publice de poziție pe această temă.*

3. *Semnatarii acestui demers nu practică vânătoreea, nu o înțeleg și se plasează aprioric împotriva acestei activități tradiționale. Ei nu sunt motivați de grija pentru biodiversitate, pe care nu o înțeleg, ci de ura împotriva vânătorilor, izvorâtă și din rândurile membrilor simpli, majoritatea activiștilor de mediu și a asociațiilor de protecție a animalelor făcând parte din USR.*
4. *Ființele umane s-au format vreme de 200.000 de ani, așa cum sunt ele astăzi, prin vânătore și cules, abia în urmă cu 10-15.000 de ani ele împărțindu-se în vânători-culegători și agricultori, prima categorie – chiar dacă minoritară – existând chiar și în zilele noastre, în formele ei ancestrale.*
5. *Vânatul este o resursă regenerabilă, la fel ca și alte resurse regenerabile, și este exploatabilă pe termen foarte lung, dacă aceasta este gestionată responsabil și profesionist.*
6. *Acest fapt este demonstrat de cea mai mare diversitate a vânatului din România raportat la întreaga Uniune Europeană și este datorat istoric buneii gestiuni practicate de către organizațiile vânătorești din România vreme de mai mult de 100 de ani.*

Având în vedere acestea și analizând motivele invocate de către parlamentarii USR, ABVAV concluzionează că aceștia încearcă să inducă în eroare judecătoria Curții Constituționale a României, denaturând tratate și convenții internaționale, interpretând după bunul plac articole din legi și manipulând intenționat argumentele folosite pentru atingerea scopului politic urmărit.

Vom cita paragrafele respective din expunerea parlamentarilor USR și vom prezenta argumentele noastre împotriva demersului lor.

La capitolul V se afirmă:

“Noua formă a legii prevede modificări substanțiale care, odată intrate în vigoare, vor avea efecte devastatoare asupra biodiversității...”

În realitate, modificările la Legea 407 sunt extrem de mici, raportat la necesar, făcând doar pași minori spre alinierea la practicile celorlalte țări membre UE.

“Încălcarea textelor constituționale reiese prin renunțarea la sistemul de cote de vânătore anuale pentru speciile de păsări migratoare și înlocuirea acestuia cu un sistem aleatoriu pe baza unui număr maxim admis zilnic, din fiecare specie, pentru fiecare vânător, cât și prin diminuarea timpului de stagiatură necesar dobândirii calității de vânător.”

Pentru început, vom considera doar că sistemul nu este deloc aleatoriu, ci se bazează exact pe practicile celorlalte țări membre UE, dintre care unele nu folosesc nici măcar acest sistem, ci vânătoarea la păsările migratoare se face liber, în sezonul de vânătoare, fără limite ca număr de exemplare.

La capitolul V.1 se afirmă:

“Așadar, cota de recoltă/vânătoare are un rol esențial în economia vânătorii și protecția mediului, ..., fiind una din premisele și garanțiile fundamentale ale protecției, conservării și utilizării durabile a biodiversității (reprezentate de fauna de interes cinegetic)...”

Aici se fac pur și simplu judecăți de valoare. Biodiversitatea nu reprezintă vânătoare, ci cu totul altceva.

“Cota de recoltă este menită, deci, să asigure predictibilitatea impactului vânătorii... reprezentând, deci, un procent/o fracțiune din populația respectivă (aspect ce presupune cunoașterea/evaluarea efectivelor populațiilor din care se extrage această cotă de recoltă).”

Până acum evaluarea populațiilor de păsări migratoare nu a fost necesară în stabilirea cotelor anuale de recoltă. Ordinele anuale emise de către Ministerul Mediului specificau clar această lipsă a cerinței.

Acest lucru este, de fapt, aproape imposibil, datorat etologiei speciilor de păsări migratoare. Acestea folosesc culoare de migrație și nu se limitează, ca areal, la granițele României, sau cele ale Uniunii Europene, nici măcar la cele geografice ale Europei. Studiile făcute asupra populațiilor de păsări migratoare se întind pe cicluri multi-aniuale. Practic este nevoie mulți ani ca să poată fi evaluate populațiile, iar aceste evaluări rămân aproximative.

Culoarele de migrație parcurg țări din Europa, Africa și Asia. Cele mai multe dintre ele nu se supun reglementărilor europene.

Culoarele care parcurg România sunt doar o mică parte din cele 8 principale culoare de migrație de pe glob.

Pe culoarul de migrație al păsărilor Est-Elbic, Pontic și Sarmatic (Estic) Bulgaria are 110.000 de vânători, Grecia are 235.000, Moldova are 14.000, iar Rusia are 2,8 milioane de vânători, ultimele două țări nesupunându-se reglementărilor UE.

Pe culoarul de migrație Ponto-Bulgar (Vestic), Polonia are 110.000 de vânători, Ungaria are 60.000, Slovacia are 55.000, Bosnia-Herțegovina are 50.000, iar Albania 14.000.

Niciuna dintre aceste țări nu are cote de recoltă așa cum sunt ele acum în

România.

România are și cei mai puțini vânători din Europa raportat la populație, după Olanda și Belgia.

Raportat la numărul de vânători din UE, vânătorii români sunt în raport de 0.6%, iar raportat la numărul de vânători din întreaga Europă (incluzând Rusia), vânătorii români nu sunt nici măcar în raport de 0,5%, dar împart cu aceștia culoarele de migrație și doar o parte din efectivul european de păsări migratoare. Acestea sunt împărțite și cu țările africane pe care le tranzitează, unele specii ajungând până în sudul acestui continent.

Iată, deci, că vânătorii din România nu pot influența mai deloc populațiile de păsări migratoare, comparativ cu țările din jur care nu au restricțiile impuse la noi.

Păsările migratoare supuse acestui ordin se deplasează de două ori pe ani pe teritoriul României și se vânează doar în timpul deplasării dinspre Nord spre Sud, fiind protejate în timpul deplasării în sens invers, spre locurile de cuibărit.

În virtutea acestor date, următoarea afirmație din materialul trimis Curții de către parlamentarii USR este nu doar imposibilă matematic, faptic și logic, ci și practic:

„Ori, dacă numărul de vânători...nu este limitat înseamnă că numărul maxim de exemplare/specii ce pot fi vâdate anual în România...poate depăși efectivele totale ale populațiilor acestor specii care cuibăresc în România, care tranzitează în pasaj prin România sau care ierneză în România.”

Evident că și un elev de clasa a doua a învățat că, dacă are două mere, nu poate mânca trei. Parlamentarii USR gândesc însă altfel.

Următoarele două exemple de calcul (V.1.1. și V.1.2.) care vă sunt prezentate sunt, de asemenea, ridicole și credem că aduc un afront capacității de judecare a membrilor Curții.

În continuare se face următoarea afirmație:

„În plus, nu există alte reglementări pentru aceste cote, cum ar fi numărul de zile în care se poate practica vânătoarea pentru o anumită specie.”

Aceasta este complet falsă, deoarece fiecare specie migratoare are un sezon distinct, toate speciile admise la vânătoare fiind protejate pe parcursul întoarcerii în zonele de cuibărit și creștere a puilor, adică în cea mai mare parte a anului. Un exemplu elocvent în acest sens este chiar sezonul de vânătoare la specia ciocârlie, a cărei sezon

este de doar o lună și jumătate pe an, între 15 septembrie și 31 octombrie.

Obiecția parlamentarilor USR la adresa scurtării stagiului pentru obținerea examenului de vânător de la 1 an la 6 luni nu are nimic de a face cu respectarea Constituției.

Riscul de confuzie abordat în Ghidul de Vânătoare în temeiul Directivei „Păsări”, elaborat de Comisia Europeană nu prevede recomandări speciale în legătură cu dobândirea calității de vânător.

Cât despre speciile de ciocârlii folosite ca exemplu, toate au statut populațional foarte bun, eventuale erori neputând pune în pericol efectivele de zeci de milioane de exemplare.

Scoatem din context următoarea afirmație, însă fără a-i altera sensul:

„...există nu mai puțin de 39 de specii de păsări admise la vânătoare în România, iar riscul de confuzie antrenat de vânarea acestor păsări este foarte mare și cu consecințe grave, inclusiv în raport cu alte sute de specii păsări la care vânătoarea nu este admisă, dar care sunt împușcate din eroare, pentru că alcătuiesc stoluri mixte cu păsările admise la vânătoare).”

Aici parlamentarii USR încearcă să dezinformeze Curtea. Prin modificările adoptate, inițiatorii restrâng practic numărul speciilor de păsări admise la vânătoare la doar 36 de specii (prin cota 0 pe care o alocă pe zi).

Cât despre „sutele” de specii care „alcătuiesc stoluri mixte cu păsările admise la vânătoare”, aceasta este o manipulare la adresa Curții, afirmația fiind falsă. Suntem curioși cum arată un stol mixt de cormorani și prepelițe, sau unul de corcodei și grauri.

Se aduce în discuție și calitatea de „...autoritate științifică în domeniul studiului și conservării păsărilor sălbatice...” a Societății Ornitologice Române, lucru neconform cu realitatea.

Această entitate este doar o organizație non-guvernamentală ce reunește câțiva pasionați de păsări și care nu dispune decât de câțiva biologi în echipă, fiind mai degrabă orientată spre exploatarea noilor curente din societate, prezente în mediile de socializare, în folosul străngerii de fonduri.

Spre comparație, asociațiile de vânătoare legal constituite dispun de cel puțin un director cu studii de specialitate în managementul cinegetic, disciplină științifică ce stă la baza bunei gestionări a populațiilor de animale admise la vânătoare timp de

generații, dar și a celor care nu sunt admise, cu impact direct în bunele efective pe care le avem astăzi. De asemenea, mulți dintre vânători au studii silvice, sau experiență de zeci de ani în vânătoare.

În fapt, Ministerul Mediului nu a făcut decât să delege coordonarea unui proiect cu finanțare europeană către două astfel de asociații de activism de mediu.

Parlamentarii UR nu prezintă nici dovezi în sprijinul afirmației că „...instruirea vânătorilor chiar și pe parcursul perioadei de 1 an...” este deficitară, iar „...necunoașterea suficientă a speciilor de păsări continuă să fie un fenomen frecvent.”.

Ne exprimăm uimirea cum un grup de parlamentari care sunt aprioric ostili vânătorii și fără a avea nicio cunoștință teoretică și practică despre vânătoare, sau ornitologie, poate să uzeze de astfel de afirmații gratuite pentru a dezinforma Curtea!

Presupunând că există riscuri și chiar cazuri de confuzii, acestea nu se consideră fapte de braconaj în nicio țară europeană, ele necriminalizându-se, ci tratându-se ca simple accidente ce sunt raportate cu promptitudine autorităților competente, care – în multe țări – nu sunt cele statale, vânătoria fiind în multe țări autoreglementată de către organisme vânătorești și autogestionată de ele, tocmai prin prisma conștienței importanței păstrării biodiversității.

De altfel, vânătorii sunt – în mod logic – primii interesați în existența unor efective bune de vânat și, implicit, de păsări migratoare, contractele lor de gestionare întinzându-se pe mai mult de 10 ani.

Se mai face și următoarea afirmație neadevărată:

„...populațiile de păsări, în marea lor majoritate sunt specii migratoare și ele reprezintă o moștenire a tuturor statelor membre...”

În fapt, speciile de păsări migratoare nu aparțin doar statelor membre UE, ci și tuturor statelor nemembre UE pe care le tranzitează, acestea din urmă dispunând de ele după reglementări proprii.

La capitolul VI se invocă vânătoria ca fiind un factor care afectează negativ calitatea mediului înconjurător.

În realitate, vânătoria nu face decât să exploateze o resursă naturală regenerabilă, un surplus populațional anual, cum este cazul mai ales al păsărilor

migratoare, ce depun anual mai multe ponte cu foarte multe ouă. Calitatea mediului este, de fapt, afectată de poluare, de restrângerea habitatelor, de agricultura intensivă, de antropizare, vânătoria nefiind printre acești factori în niciun studiu serios. Dimpotrivă, în multe cazuri vânătoria este cea care reglează efective și preîntâmpină epidemii, cum ar fi gripa aviară, care apar și datorită suprapopulațiilor de păsări migratoare.

Tot la acest capitol se menționează obligativitatea „...fixării unei limite a vânătorii la păsări, în baza art. 7 din Directiva „Păsări”, sub forma unei cote anuale de recoltă reprezentând o fracțiune din efectivele populaționale ale speciilor de păsări migratoare care utilizează teritoriul României pentru cuibărit, migrație, pasaj sau iernare...”.

Articolul 7 pur și simplu nu spune asta, ci cu totul altceva.

În sprijinul citării articolului 7 se vine cu paragrafele 3.5.21 – 3.5.40 din Ghidul privind vânătoria al Comisiei Europene, însă parlamentarii USR citează doar trunchiat din aceste paragrafe, neînțelegând practic posibilitățile slabe de estimare/evaluare ale populațiilor de păsări migratoare, inexistența datelor, sau vechimea lor, chiar imposibilitatea obținerii lor, Curtea de Justiție a Uniunii Europene recunoscând ea însăși asta.

Paragrafele citate definesc eronat vânătoria ca fiind făcută „în scopuri recreaționale”, în timp ce lucrurile stau complet altfel, chiar Legea 407 definind vânătoria în mod diferit ca fiind „acțiunea de pândire, căutare, stârnire, urmărire, hăituire sau orice altă activitate având ca scop capturarea ori uciderea exemplarelor din speciile prevăzute în anexele nr. 1 și 2, aflate în stare de libertate;” (Art.1, lit. ad), scopurile putând fi variate, de la caz, la caz.

La capitolul VII, parlamentarii USR se plâng de

„...sustragerea de la controlul instanțelor de contencios administrativ a actelor administrative a Guvernului în exercitarea atribuțiilor care îi revin...”,

uitând că ei înșiși sunt parlamentari și au dreptul conferit de Constituția României să elaboreze și să modifice legi, practic negându-și propria calitate politică.

Parlamentul României poate acorda sau retrage atribuții Guvernului și ministerelor din subordine, nu invers.

În continuare, găsim un paragraf pe care nu-l înțelegem, din postura de cetățeni ai României, și ne exprimăm chiar îngrijorarea cu privire la faptul că mai mulți

parlamentari, minim 25, cum prevede legea, au inițiat și depus această cerere de excepție de neconstituționalitate, fără ca măcar unul dintre ei să-și dea seama că nu se poate expune, ca argument juridic, o prevedere sau un articol schimbate chiar prin legea a cărei constituționalitate este reclamată:

“Potrivit prevederilor art. 1 lit. h) din Legea 407/2006, prin „cotă de recoltă” se înțelege „numărul de exemplare din fauna de interes cinegetic aprobat anual de către administrator pe specii și gestionar până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii admise la vânătoare, care se poate vâna în cadrul unui fond cinegetic”. Competența exclusivă de stabilire a cotelor, așa cum rezultă din dispozițiile legii, act adoptat tot de către Parlament, revine administratorului fondului cinegetic reprezentat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.”

Deci, Curții i se opune în sprijinul celor afirmate articolul 1, lit.h) din Legea 407, pe care tocmai l-a modificat noua lege! Adică același articol 1, lit. h) în forma lui nouă, care redefinește termenul de cotă de recoltă.

În continuare se face afirmația că stabilirea cotelor de recoltă are o „dimensiune preventivă”, ***lucru fals, deoarece cotele de recoltă reprezintă, în fapt, extragerea unui surplus populațional, în primă instanță. Apoi, se recunoaște că, de fapt, problematica nu este a vânătorii, ci a „...schimbării/degradării mediului înconjurător...”***

La capitolul VII, punctul 3, se face referire în mod nejustificat, considerăm noi, la Decizia nr. 619/11.oct.2016 a CCR, care se referă la cu totul altă speță și nu are legătură cu cazul de față.

La punctul 4 al aceluiași capitol se reia o absurditate matematică și anume că vânătorii români pot vâna mai multe păsări migratoare decât efectivul populațional de pe teritoriul României. Probabil se încearcă zăpăcirea Curții.

Tot la capitolul VII, punctul 5, se reia obsesiv aceeași negare a propriilor atribuții parlamentare. Considerăm că Parlamentul poate modifica actele normative pe care le emite, iar în acest caz s-au respectat toate procedurile legale. În acest sens există și avizele favorabile de la Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice și Comisia pentru mediu și echilibru ecologic din Camera Deputaților.

La capitolul VIII se face din start o afirmație falsă:

„Prin modificările propuse, pot fi provocate dezechilibre semnificative care pun în primejdie dreptul la un mediu sănătos, dezechilibre care se regăsesc direct în populațiile de păsări admise la vânătoare” (sublinierea ne aparține).

Doar 3 specii dintre cele aflate în subiectul modificării legislative au un statut de vulnerabilitate, ceea ce nu înseamnă că sunt în pericol. Nu există dezechilibre în populațiile de păsări admise la vânătoare. Se încearcă astfel dezinformarea Curții!

Afirmațiile făcute în cuprinsul în capitolul VIII sunt false.

Nu vor fi niciun fel de dezechilibre în populațiile de păsări migratoare admise la vânătoare, mai ales că acest sistem se folosește dintotdeauna în toate țările UE, cu excepția României, iar speciile respective n-au fost afectate, ci dimpotrivă, efectivele multora dintre ele sunt în creștere an de an.

În concluzie, vă cerem respectuos să constatați constituționalitatea Legii pentru modificarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006.

*Cu stimă,
Președinte ABVAV
Adrian Lică*